

כלומר ראנו נוהגים כל הדברים הללו מר"ח ולכן לכבוד שבת מותר כבתולות ובמטפחות וכיוצא בהם :

יב ודע דמדינא דנמ' בתענית וכו' הא דאסור לכבס אינו אלא כיבוס שלום שלום שכיבוסם היה צח ויפה ולא כיבוס שלנו ושלנו אין איסור רק כיבוס עם ניהוץ והיינו שמעבירין על הבגדים אבן חלק להחליקו וכדי פשתן גם ניהוץ מותר וכך אמרו שם רבלי פשתן אין בהם משום ניהוץ והרי הן ככיבוס שלנו ומותר והטעם לפי שהן קרובין לבשר ומתמלאין ויעה תמיד ואין חוששין לנהוץ יפה (ועי' וזה שמומך אינו אלא דווקא לנהוץ ולהניחן אחר פ"ב אבל אסור ללבושן בשבוע שחל פ"ב להיות בתוכה והוה מדינא דנמ' שם :

יך אבל אנתנו נהגנו לאסור אפילו כלי פשתן ואפילו ככיבוס שלנו בלא ניהוץ בין לכבס וללבוש ובין לכבס ולהניח ובין שאבותינו קבלו זה לאיסור ממלא שאסור לנו מדינא דלכר זה י"א דכיבוס שלנו מדינא אסור דזה שאמרו בנמ' דכיבוס שלנו מותר והו' אצלם ככבל לפי שמיניהם היו עכורים מפני שבכל אינה ארץ הרים וקנקנות כא"י לכן היו המים עכורים ואין מתכבסין יפה ככאי אבל בשאר חיל י"ל דאסור ככאי מפני שהמים שלנו יפים ומתכבס יפה ועוד יש איסור אחר דייא דכיבוס שלנו הוא עם ניהוץ דניהוץ אינו אבן מלובנת אלא מים ואפר אי גתר ובורית ואצלינו היא מכבסים בנתר ובורית ונמצא דמדינא אסור ואפילו ככלי פשתן הא עכ"פ דלבושן אסור מדינא דנמ' כמ"ש ועוד דהא חוין דכלי פשתן ש"נו מתכבסים יפה וארדבא בהם עושים ניהוץ גמור לכל הדעות בנתר ובורית ובאבן מלובנת וכן אצלינו מדינא כל סין כיבוס אסור בשבוע שחל ת"ב בתוכה :

מן ומנהגינו לאסור כל מין כיבוס מר"ח אב עד אחר התענית אם לא לצורך מצוה כגון אשה הלוכשת לבנים מיתרת לכבס וללבוש ולהציע תחתיה והוה עד פ"ב אבל כמ"ב עצמו לא תלבוש לבנים רק תלבוש חלוק בדוק ונקי וכן לכבוד שבת לובשין כלי פשתן ומציעין לבנים כמו בשאר שבתות וגם לבבם היה מותר ביום ה' לכבוד שבת אלא שבוה נהגנו איסור והרי אף ברחיצה נהגנו איסור כמו שיתבאר וכ"ש ככיבוס ופ"ס אם אין לו כותנת להחליף לכבוד שבת יכול

מיעה דכתנית אינו אלא מפני הויעה ומנ"ל פקיד אכל פורשין פרוכת של שבת אם לא שאירע שבת בת"ב ונרחה דאז אין פורשין גם פרוכת של שבת והמסמאות דינן כפרוכת ורק מי שיש לו נשואין בשבת נחמו מותר לו ללבוש בגדי שבת בשבת חוון אבל בגדים חדשים אסור אפילו לחתן ומנ"ל סק"ז וגם אבי החתן יכול ללבוש בגד עריון של שבת לכבוד החתן וכן עשה מהרי"ל (סו) :

יג ודע שאצלינו יש שנים או ג' דורות שאין ניהוץ במנהג הזה בשבת חוון אלא לובשין כל בגדי שבת וגדולי הדור שהיו אז הנהיגו כן כאמרו שזה כמדינא אברהם בשבת כפרהסיה ולכן אפילו בשבת שחל בו פ"ב ונרחה אנו לובשין בגדי שבת מטעם זה ולכן כימינו אלה כמעט נשכח הדבר שאין ללבוש בגדי שבת בשבת חוון ותמוהה אצלי דבר זה דאמו קרמונינו לא ידעו זה ועכ"ל נהגו כזה אף שאינו כן מדינא ואך נכטל מנהגם ולכן נלע"ד דזה תלוי באופן ההלבוש האצל הקרמונים היתה הלבושת שבת וחול שוים בדמותם ובתמונתם אלא שההפרש היה בין מתורה יקרה ובין סחורה פשוטה ולא היה ההפרש ניכר כל כך שהרי עניים גם בשבת יוצאין בסחורה פשוטה ולכן הנהיגו ללבוש בגדי חול משא"כ זה כמה דורות מקורם שכשבת היתה תמונה אחרת לגמרי להבגדים בין עני בין עשיר כמו שבחור היו נושאים כובע של קלאפין ובשבת שטריימ"ל וכן שארי בגדים היה ניכר לכך שזה כגד חור כמו קיטאי"י וזה כגד שבת כמו של משי לעשיר ומשי פשוט לעני ולפיכך הנהיגו הגדולים שלא לנהוג מנהג זה מפני שההפרש ניכר הרבה והיו כאכלות בשבת ולכן אני אומר דבזמנינו זה שע"פ פקודת המלכות כבר החלפנו תמונת הבגדים ושבת וחול תמונה אחת דהן אלא שההפרש בין זול ליוקר ווראי נכון לקיים מנהג הקרמונים ונלע"ד ודע דזה מתבאר בסעיף ט' דכלל מדע אב לשתמש איש וכו' מנא"ל כוונת יתרו (ע"ה) דרך עד ט"ב לשתמש ולא יותר ע"ה :

יב שבוע שחל ת"ב בתוכה אסורים לספר ולכבס אפילו אינו רוצה ללבושו עתה אלא להניח לאחר ת"ב ואפילו אין לו אלא חלוק אחד אסור אם לא לכבוד שבת כמו שיתבאר והמבובסים מקורם אסורים בין ללבוש בין להציע על המטה ואפילו מטפחות הדים וחשלחן אסור ונ"ל דלכבוד שבת גם זה מותר